

der er forudsat, naar man i det hele taget skal holde sig til det af Bevillingsmyndigheder vedtagne.

Under d. er der igen et Punkt vedrørende Kultusministeriet. Det drejer sig om Timeundervisningen i de lærde Skoler. Der er bevilget 64,000 Kr. og brugt omtrent 95,000 Kr. Ogsaa her gælder det, jeg sagde før, at naar en Post er stadig tilbagevendende, er det ikke heldigt at opføre den som Overskridelse, det maa jo ogsaa bringe Forvirring i selve Bestræbelsen for at lægge Budgettet saaledes, at man kan overse, hvor meget man i Virkeligheden benytter.

Endelig komme vi til de to sidst optagne Poster, hvor Statsrevisorerne opfordre Kabinettet til at søge særlige Udgifter særlig bevilgede. Det første Beløb vedrører ligeledes den højtærede Kultusminister. Det angaar Nødvendigheden af at søge Genbevilling. Man kan ikke uden videre tage Beløbet for et andet Aars Regnskab. Naar det ikke er kommet til Udbetaling dette Aar, saa er det nødvendigt at søge Genbevilling. Det andet Punkt vedrører den højtærede Indenrigsminister. Det drejer sig om Rejseudgifter til to Rejser, hvilke Udgiftsbeløb man har afholdt af Kontoen for almindelige Udgifter. Striden om, hvorvidt det er rigtigt uden Rigsdagens Samtykke at afholde Rejseudgifter er jo meget gammel; vi have tidligere haft den fremme baade her og i Landstinget. Finansminister Lüttichau mente, at ganske vist kunde disse Rejseudgifter ikke med Nødvendighed forudsættes at blive indførte paa denne Konto for almindelige Udgifter, men Hr. Lüttichau bemærkede, at det var en gammel Tradition i Ministeriet at tage denne Slags Udgifter af denne Konto, og at man meget nødig vilde opgive denne Tradition. Kontoen er delt i en Konto for Kontorhold og en for almindelige Udgifter, og det er denne Underkonto for almindelige Udgifter, hvoraf man tager Beløbene til Rejseudgifter for de Mænd, Ministeriet sender udenlands. Der blev, da vi sidst havde denne Sag fremme til Behandling, hævdet, at det var nødvendigt for en Minister, der f. Eks. skulde udarbejde et nyt Skattelovforslag, at indhente Oplysninger om Forholdene i Udlandet, og at det var til saadan Forberedelse til Lovforslags Udarbejdelse, at Beløbet var anvendt. Noget lignende ses jo ikke at være Tilfældet her, saaledes at det Forsvar for Anbringelsen af Rejseudgifter i Beløbet paa de almindelige Kontorudgifters Konto ikke kan komme til at gælde i dette Til-

fælde. Men dertil kommer saa det, som gør Sagen yderligere kedelig her, det er det, at Kontoen ved de afholdte Rejseudgifter overskrides. Det var ikke Tilfældet tidligere. Tidligere blev det blot paatalt fra Statsrevisorernes Side, at man benyttede en Konto for almindelige Udgifter til Rejseudgifter. Ganske vist har den nuværende højtærede Finansminister søgt at forsvare det, idet han har hævdet, at Rejseudgifter være „almindelige Udgifter“. Det kan det naturligvis ikke være, jeg skal ikke komme tilbage til den Strid, men hvis Kontoen havde haft Overskriften „Konto for Udgifter i Almindelighed“, kunde jeg have forstaaet, at Rejseudgifterne være komne ind derunder. Men saa længe Kontoen bærer Titlen „Konto for almindelige Udgifter“, kunne Rejseudgifter sikkert ikke, uden at gøre Vold paa Sproget, komme ind derunder. Men, som sagt, det, Statsrevisorerne tidligere have paatalt, var, at man afholdt Rejseudgifter af denne Konto, men det, som paatales her, er ikke blot dette, men ogsaa, at man oven i Købet ved Rejseudgifterne er kommen til at overskride det paa Kontoen bevilgede Beløb, hvorfor man da i dobbelt Forstand maa sige, at disse Udgifter næppe have hørt hjemme her, og de Datoer, man har kunnet faa fat i for de to Rejser, synes at antyde, at der havde været god Tid til at søge en Bevilling for Beløbet.

Til Statsrevisorernes Betænkning knytter sig en Betænkning over Aandssvageanstalterne i det hele taget. Udvalget har ment i Aar ikke detailleret at ville gaa ind paa en Behandling af Aandssvageanstaltnes Forhold, da Spørgsmaalet vedrørende Aandssvageanstalterne formentlig maa komme frem i Finansudvalget og blive drøftet der. Det vil erindres, at Lovforslaget om Overflyttelse af en Del af de Kellerske Anstalter til et Sted ved Vejle Fjord blev gennemført i Rigsdagen med meget stor Hast, der var ligesom nogen Nervøsitet i Luften, det var, som om alle Mennesker mente, at et Hospitals Bygning skal vedtages i samme Nu, som der fra Kabinettet fremkom Forslag om denne Hospitalets Bygning; saa blev Lovforslaget gennemført meget hurtigt, selvfølgelig ogsaa paa forsvarlig Maade, men der havde ved denne Lovs Gennemførelse været Anledning til at optage Anstaltnes Forhold i det hele taget til nærmere Drøftelse. Denne Anledning gik man nu tabt af, og jeg vilde meget beklage, om man nu, da man i Finansudvalget atter har Anledning til at underkaste Anstalterne en gennemgaaende